

[Victor Gram.]

lidt nærmere på dette forhold og på de konsekvenser, der kan være tale om, i et udvalg, vil mit parti ikke have noget imod det.

Paabøl: Jeg skal ikke nægte, at jeg er noget betænkelig ved det foreliggende lovforslag. Den bestemmelse, som er fastsat i statsbanelovens § 41 om et maksimumsbeløb på 25 kr. pr. kg gods, forekommer mig i og for sig rimelig, fordi den dækker det langt overvejende antal forsendelser. Sender man så med statsbanerne gods, som har større værdi end disse 25 kr. pr. kg, kan jeg ikke finde det urimeligt, at man derfor må betale en lille ekstra præmie, sat i forhold til den værdi, man angiver. I dette tilfælde er præmien, efter hvad ministeren oplyser, 3 kr. 60 øre. Jeg kan ikke se, at det for en vareforsendelse på 600 kr. kan være noget urimeligt beløb. Så kan man ganske vist sige, at det, der bevirker, at der må betales højere fragt i det tilfælde, som har givet anledning til det foreliggende lovforslag, er det, at der er en statsafgift, en banderoleafgift på, som trækker varen op i den højere sfære, hvor der skal betales en højere præmie. Det er altså en udgift, som er foranlediget af, at købmanden skal optræde som skatteopkræver, og det kan man i og for sig finde urimeligt. Og det er jo ikke den eneste direkte omkostning, som skal betales af de handlende i forbindelse med opkrævningen af statsafgifter. Der er også tale om et betydeligt rentetab og forøgede forsikringspræmier og forskellige andre omkostninger. I almindelighed må man formode, at disse omkostninger dækkes af den normale avance på varen, men enten det er tilfældet eller ikke, er det et spørgsmål, som ikke rationelt kan løses gennem statsbaneloven.

I og for sig synes jeg nok, at købmand Hvims er blevet noget urimeligt behandlet, vel at mærke under forudsætning af, at avancen ikke dækker den forsikringspræmie, der her er tale om, men skal han hjælpes, må det ske på anden måde, nemlig derigennem at finansministeren i fornødent omfang eftergiver banderoleafgiften.

Imidlertid kan man måske komme disse ting nærmere i et udvalg, og jeg har ikke noget imod, at sagen gøres til genstand for en behandling i et udvalg.

Fanger: Den nuværende statsbanelov begrænser, som vi har hørt, statsbanernes erstatningspligt for bortkommet gods til 25 kr. pr. kg, medregnet hvad der muligt allerede er betalt i told og andre omkostninger samt i fragt under forsendelsen. Hvis man derfor i dag skal sende en vare, som inklusive told og afgifter har en større værdi end de 25 kr. pr. kg, så må man enten selv bære risikoen for merværdien, eller også må man tegne en interesse i godsets aflevering, en forsikring, der dækker varens værdi over 25 kr. pr. kg.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har nu stillet forslag om en ændring af statsbaneloven, således at statsbanernes erstatningspligt gælder told, afgifter og andre omkostninger, som tidligere er betalt for godset. Derved vil f. eks. de omtalte tobaksvarer, hvor så stor en del af prisen består af banderoleafgiften, kunne erstattes ved bortkomst, selvom der ikke er tegnet en ekstra forsikring. Men tilbage bliver dog fortsat alle de almindelige dyre varer, som f. eks. guld, sølv, smykker, klædningsstykker, kunstgenstande o. s. v., som fortsat må dækkes ved en ekstra forsikring. Forslaget vil derfor i det væsentligste alene kunne komme erhvervslivet tilgode, idet det vel er for sådanne forsendelser, der kan være de store afgifter. Jeg hører til dem, der mener, at der ved lovgivningsarbejdet på alle måder skal tages hensyn til erhvervslivet og gives det de bedst mulige arbejdsvilkår, idet man som regel derved gavner helheden, men her er spørgsmålet, om ikke lovforslaget vil skade mere, end det vil gavne. Hvis vi vedtager lovforslaget, så vil jo for det første statsbanerne blive belastet med yderligere udgifter, og det kunne måske bidrage til, at en almindelig takstforhøjelse igen vil kunne komme i søgelyset. For det andet — og det er det væsentligste — vil statsbanerne blive belastet med yderligere arbejde med undersøgelsen af disse erstatningskrav. Hvis man f. eks. sender en kuffert på 5 kg med tøj og lignende, kan den jo meget nemt have en værdi af 200 kr., og hvis man ikke har tegnet en ekstra forsikring, så vil man efter det foreliggende lovforslag kunne få erstatning for told og afgifter, der tidligere er betalt på disse varer, og det vil jo kunne give anledning til en masse undersøgelser.